

Systém obsahuje tři úrovně skupin informací reprezentovaných mapou stránek - stromem (kmen: Udržitelná výstavba) s větvemi ve třech úrovních. Celá struktura první úrovně a další dvě úrovně ve formě rozbalovací stromové struktury jsou znázorněny na domovské stránce a na dalších stránkách první interní úrovně v pravé části obrazovky.

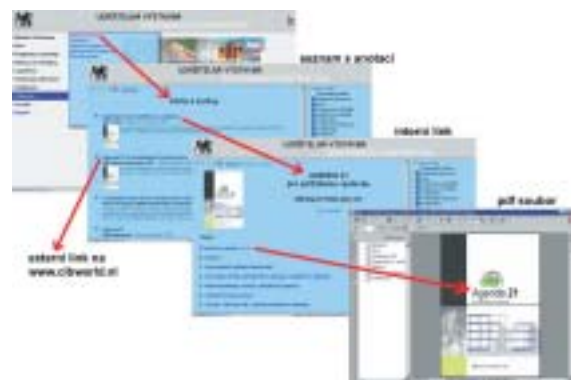
ZÁVĚR – A POKRAČOVÁNÍ

Stránky jsou provozovány v českém a anglickém jazyce. Vzhledem k současné vznikající obdobným aktivitám i v jiných státech a v rámci mezinárodních organizací lze předpokládat napojení tohoto informačního serveru do celosvětové sítě orientované na předávání informací o udržitelné výstavbě s ohledem na zajištění požadavků trvale udržitelného rozvoje společnosti.

Vzhledem k neustálému a rychlému

vývoji nelze poskytovaný soubor informací považovat za ucelený a kompletní. Jde o výběr dostupných informací v daném čase a místě. Autoři uvítají jakékoliv příspěvky, podněty pro upřesnění, doplnění a/nebo zkvalitnění obsahu informačního serveru. Vítané jsou především aktuální informace o praktickém uplatňování principů udržitelné výstavby ve vývoji, výzkumu, hodnocení a realizaci výstavby v České republice, ale i v zahraničí. E-mailové kontakty na zpracovatele stránek jsou uvedeny v sekci „Kontakty“.

Na přípravě, vývoji a obsahové náplni informačního serveru se podílela skupina pracovníků FSv ČVUT: Doc. Ing. P. Hájek, CSc. (vedoucí úkolu), Ing. P. Hovorka (externí spolupráce – technické zpracování stránek), Ing. J. Červenka, PhDr. S. Kasíková, Ing. M. Pavlíková, CSc., Doc. Ing. J. Tywoniak, CSc., a Ing. E. Zezulová.

Systém byl vybudován v rámci úkolů HS 104301 a HS 108301 financovaných MPO ČR.

Doc. Ing. Petr Hájek, CSc.

FSv ČVUT v Praze

Thákurova 7, 166 29 Praha 6

tel.: 02 2435 4459, fax: 02 3333 9897

e-mail: hajekp@fsv.cvut.cz

HISTORICKÉ BETONOVÉ VODOJEMY

Stranou zájmu autorů zůstaly v tomto čísle časopisu, zaměřeném na betonové vodohospodářské stavby, vodojemy.

Siluetu vodárenských věží oživovaly panoráma českých měst už ve středověku. Veřejné kašny a stojany - crky - stávaly na každém volně přístupném prostranství i v nádvořích měšťanských domů a šlechtických paláců.

Stavba betonových vodojemů začala u nás překvapivě brzy [1]. Roku 1881 budovaly vodovod na pitnou vodu Karlovy Vary. Pět nových vodojemů bylo na návrh vrchního inženýra F. Cuntze opatřeno betonovou klenbou. Na přání městské rady postavil Cuntz, zřejmě před uskutečněním stavby, pokusný betonový oblouk stejného rozpětí i tvaru jako u plánované klenby, pouze s menší tloušťkou v závěrku i patkách a provedl na něm zatěžovací zkoušky. V roce 1882 byl v karlovarské vodovodní síti postaven i malý celobetonový vodojem.

Roku 1885 byla dána do provozu podolská vodárna na parní pohon, toho času největší v Čechách, přivádějící vodu z filtračních studní i do dodnes sloužícího dvojdílného vodojemu v Sokolské třídě. Při kolaudaci roku 1883 měl vodojem velmi vážné záva-

dy „zvláště na betonu a dlažbě, která tvoří dno vodojemu“, takže po sporu se stavitelem jej obec opravovala ve vlastní režii.

Další zprávy o betonových vodojemech máme až z období o 10 let mladšího a před koncem století stavěla betonové vodojemy již řada našich měst, např. Žatec, Těšín, Duchcov, Most, Ústí nad Labem a další. Podzemní vodojem v Radičevsi z roku 1894 je dodnes součástí žatecké vodovodní sítě. Pracovníci Severočeských vodovodů a kanalizací považují tento dvoudílný vodojem, s klenbami malého rozpětí podepřenými řadami sloupů, za celobetonový. Vodojem je (mimo cihelnou nadzemní část) v bezvadném stavu a údajně nebyl nikdy opravován.

Okolo přelomu století začala éra trémových železobetonových vodojemů. Celou řadu vodovodních staveb tohoto typu se nepodařilo přesně vřoci. Je to např. vodojem v Litoměřicích na 1300 m³ vody nebo věžový rezervoár pro briketárnu v Ervěnicích. Velký trémový železobetonový vodojem byl postaven v průběhu roku 1902 v Chomutově.

První v literatuře zmiňovanou práci

tohoto typu „české“ projekce je rezervoár v Přerově o obsahu 1000 m³ z roku 1903, který navrhl K. Herzán.

Také okruh pražských betonářských firem po přelomu století přistoupil ke stavbě trémových vodojemů.

Betonové vodojemy přesvědčivě ukázaly přednosti nového konstrukčního materiálu a napomohly jeho dalšímu rozšíření. V časopise rakouského inženýrského spolku bylo v té době uveřejněno sdělení, v jehož úvodu autor podotýká: „při vysokých současných cenách cihel v severních Čechách, kde je naopak skoro všude možno těžit kvalitní kamenivo, stává se beton ideálním stavebním materiálem“.

Je možné, že vodojemům bude věnována pozornost v čísle zaměřeném na sanaci betonových konstrukcí, neboť mnohé z nich si jistě sanaci či celou rekonstrukci zaslouží.

jm

- [1] Saidlerová I., Dohnálek J.: Dějiny betonového stavitelství v českých zemích do konce 19. století, IC ČKAIT, Praha 1999, ISBN 80-86364-01-1; použito ve zkráceném znění